

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU, Euratom) 2020/2092
af 16. december 2020
om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 322, stk. 1, litra a),

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106A,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal, som nedfældet i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Som påpeget i artikel 2 i TEU er dette medlemsstaternes fælles værdigrundlag i et samfund præget af pluralisme, ikkeforskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd.
- (2) Det Europæiske Råd fastslog i sine konklusioner af 21. juli 2020, at Unionens finansielle interesser skal beskyttes i overensstemmelse med de generelle principper i traktaterne, navnlig værdierne fastsat i artikel 2 i TEU. Det understregede desuden vigtigheden af beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og af overholdelsen af retsstatsprincippet.
- (3) I henhold til retsstatsprincippet skal alle offentlige myndigheder handle inden for de begrænsninger, der er fastsat i loven, i overensstemmelse med de demokratiske værdier og med respekt for de grundlæggende rettigheder som fastlagt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«) og andre relevante instrumenter og under uafhængige og upartiske domstoles kontrol. Det kræver navnlig, at principperne om legalitet ⁽³⁾, der indebærer en gennemsigtig, ansvarlig, demokratisk og pluralistisk lovgivningsproces,

⁽¹⁾ EUT C 291 af 17.8.2018, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 4.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 14.12.2020. Europa-Parlamentets holdning af 16.12.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Domstolens dom af 29. april 2004, CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, ECLI:EU:C:2004:236, præmis 63.

retssikkerhed ⁽⁴⁾, forbud mod vilkårlighed i den offentlige forvaltning ⁽⁵⁾, effektiv retsbeskyttelse, herunder adgang til domstolsprøvelse, ved uafhængige og upartiske domstole ⁽⁶⁾, og magtens deling ⁽⁷⁾ respekteres ⁽⁸⁾.

- (4) Tiltrædelseskriterierne, som blev fastlagt af Det Europæiske Råd i København i 1993 og styrket af Det Europæiske Råd i Madrid i 1995, er de grundlæggende betingelser, som et kandidatland skal opfylde for at blive en medlemsstat i Unionen. Disse kriterier er nu nedfældet i artikel 49 i TEU.
- (5) Når et kandidatland bliver medlemsstat, tilslutter det sig en retlig konstruktion, som er baseret på den grundlæggende præmis, hvorefter hver medlemsstat deler en række fælles værdier, som Unionen er bygget på som anført i artikel 2 i TEU, med samtlige andre medlemsstater og anerkender, at disse deler dem med den. Denne præmis forudsætter og begrunder, at der foreligger en gensidig tillid mellem medlemsstaterne med hensyn til anerkendelsen af disse værdier og dermed under iagttagelse af EU-retten, der gennemfører disse ⁽⁹⁾. Medlemsstaternes love og praksis bør fortsætte med at overholde de fælles værdier, som Unionen bygger på.
- (6) Selv om Unionens værdier ikke er rangordnet, er respekten for retsstatsprincippet afgørende for beskyttelsen af de øvrige grundlæggende værdier, som Unionen bygger på, såsom frihed, demokrati, ligestilling og respekt for menneskerettighederne. Respekt for retsstatsprincippet er uløseligt forbundet med respekt for demokrati og for grundlæggende rettigheder. Der kan ikke være demokrati og respekt for grundlæggende rettigheder uden respekt for retsstatsprincippet og omvendt.
- (7) Når medlemsstaterne gennemfører Unionens budget, herunder midler, der tildeles gennem EU-genopretningsinstrumentet, som er oprettet ved Rådets forordning (EU) 2020/2094 ⁽¹⁰⁾, og gennem lån og andre instrumenter med sikkerhedsstillelse over Unionens budget, og uanset hvilken gennemførelsesmetode de benytter, udgør respekt for retsstatsprincippet en vigtig forudsætning for overholdelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning som fastsat i artikel 317 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (8) Medlemsstaterne kan kun sikre forsvarlig økonomisk forvaltning, hvis de offentlige myndigheder agerer i overensstemmelse med loven, hvis tilfælde af svig, herunder skattesvig, skatteunddragelse, korrupsion, interessekonflikter og andre lovbrud, følges effektivt af efterforskende og retsforfølgende myndigheder, og hvis vilkårlige eller ulovlige afgørelser truffet af offentlige myndigheder, herunder de retshåndhævende myndigheder, kan gøres til genstand for effektiv domstolsprøvelse udøvet af uafhængige domstole og af EU-Domstolen.
- (9) Retsvæsenets uafhængighed og upartiskhed bør altid garanteres, og efterforskende og retsforfølgende myndigheder bør være i stand til at udøve deres funktioner korrekt. Retsvæsenet og de efterforskende og retsforfølgende myndigheder bør tildeles tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer og procedurer til at handle effektivt og på en måde, der fuldt ud respekterer retten til en retfærdig rettergang, herunder respekt for retten til et forsvar. Endelige domme bør gennemføres effektivt. Disse betingelser forudsættes som en minimumsgaranti mod ulovlige og vilkårlige afgørelser truffet af offentlige myndigheder, der kunne skade Unionens finansielle interesser.

⁽⁴⁾ Domstolens dom af 12. november 1981, *Amministrazione delle finanze dello Stato mod Srl Meridionale Industria Salumi m.fl.; Ditta Italo Orlandi & Figlio og Ditta Vincenzo Divella mod Amministrazione delle finanze dello Stato*. Forenede sager 212-217/80, ECLI:EU:C:1981:270, præmis 10.

⁽⁵⁾ Domstolens dom af 21. september 1989, *Hoechst*, forenede sager 46/87 og 227/88, ECLI:EU:C:1989:337, præmis 19.

⁽⁶⁾ Domstolens dom af 27. februar 2018, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses mod Tribunal de Contas*, C-64/16, ECLI:EU:C:2018:117, præmis 31, 40 og 41, Domstolens dom af 25. juli 2018, *LM*, C-216/18 PPU, ECLI:EU:C:2018:586, præmis 63-67.

⁽⁷⁾ Domstolens dom af 10. november 2016, *Kovalkovas*, C-477/16, ECLI:EU:C:2016:861, præmis 36, Domstolens dom af 10. november 2016, *PPU Poltorak*, C-452/16, ECLI:EU:C:2016:858, præmis 35, og Domstolens dom af 22. december 2010, *DEB*, C-279/09, ECLI:EU:C:2010:811, præmis 58.

⁽⁸⁾ Meddelelse fra Kommissionen »En ny EU-retlig ramme for at styrke retsstatsprincippet«, COM(2014) 158 final, bilag I.

⁽⁹⁾ Udtalelse 2/13, EU:C:2014:2454, præmis 168.

⁽¹⁰⁾ Rådets forordning (EU) 2020/2094 af 14. december 2020 om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument til støtte for genopretningen efter covid-19-krisen (se side 23 i denne EUT).

- (10) Retsvæsenets uafhængighed forudsætter navnlig, at det berørte retslige organ både i henhold til de relevante regler og i praksis kan udføre sine retslige funktioner fuldstændig uafhængigt og uden at være underlagt noget hierarkisk forhold eller stå i afhængighedsforhold til nogen og uden at modtage ordrer eller instrukser fra nogen, og at det således er beskyttet mod indgreb og pres udefra, der kan bringe dets medlemmers uafhængige bedømmelse i fare og påvirke deres afgørelser. Garantierne for uafhængighed og upartiskhed forudsætter, at der findes regler, navnlig om organets sammensætning, medlemmernes udnævnelse og funktionsperiode, tilfælde, hvor organets medlemmer har pligt til at vige deres sæde, samt tilfælde, hvor de kan afsættes, som gør det muligt at fjerne enhver rimelig tvivl i offentligheden om, at det nævnte organ er uimodtageligt for påvirkninger udefra og neutralt i forhold til de interesser, som står over for hinanden.
- (11) Overholdelse af retsstatsprincippet er afgørende ikke kun for Unionens borgere, men også for forretningsinitiativer, innovation, investering, økonomisk, social og territorial samhørighed og et velfungerende indre marked, der især vil blomstre, hvor der eksisterer solide retlige og institutionelle rammer.
- (12) Artikel 19 i TEU, der giver konkret udtryk for værdien af retsstatsprincippet fastsat i artikel 2 i TEU, kræver, at medlemsstaterne sikrer en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten, herunder dem, der vedrører gennemførelsen af Unionens budget. Selve eksistensen af en effektiv domstolsprøvelse, som skal sikre overholdelsen af EU-retten, er uløseligt forbundet med eksistensen af en retsstat og kræver uafhængige domstole⁽¹¹⁾. Det er afgørende at bevare domstolenes uafhængighed, hvilket bekræftes af artikel 47, stk. 2, i chartret⁽¹²⁾. Det gælder især for domstolsprøvelsen af gyldigheden af foranstaltninger, kontrakter eller andre instrumenter, der foranlediger offentlige udgifter eller offentlig gæld, bl.a. inden for rammerne af offentlige udbud, der også kan indbringes for domstolene.
- (13) Der er derfor en klar forbindelse mellem overholdelse af retsstatsprincippet og den effektive gennemførelse af Unionens budget i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.
- (14) Unionen har udviklet en bred vifte af instrumenter og processer, der fremmer retsstatsprincippet og dets anvendelse, herunder finansiel støtte til civilsamfundsorganisationer, den europæiske retsstatsmekanisme og EU's resultatavtale for retlige anliggender, og sikrer en effektiv reaktion fra EU-institutionerne på tilsidesættelser af retsstatsprincippet gennem traktatbrudssager og proceduren fastsat i artikel 7 i TEU. Den mekanisme, der fastsættes i denne forordning, supplerer disse instrumenter ved at beskytte Unionens budget mod tilsidesættelser af retsstatsprincippet, som påvirker dens forsvarlige økonomiske forvaltning eller beskyttelsen af Unionens finansielle interesser.
- (15) Tilsidesættelser af retsstatsprincippet, navnlig dem, der påvirker offentlige myndigheders korrekte funktion og effektiv domstolsprøvelse, kan være til alvorlig skade for Unionens finansielle interesser. Dette gælder for individuelle tilsidesættelser af retsstatsprincippet og i endnu højere grad for udbredte tilsidesættelser eller tilsidesættelser, der skyldes tilbagevendende praksis eller undladelser fra offentlige myndigheders side eller generelle foranstaltninger vedtaget af sådanne myndigheder.
- (16) Afsløring af tilsidesættelser af retsstatsprincippet kræver en grundig kvalitativ vurdering fra Kommissionens side. Den vurdering bør være objektiv, upartisk og fair og bør tage hensyn til relevante oplysninger fra tilgængelige kilder og anerkendte institutioner, herunder domme afsagt af EU-Domstolen, beretninger fra Revisionsretten, Kommissionens årlige rapport om retsstatsprincippet og EU's resultatavtale for retlige anliggender, rapporter fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO), alt efter hvad der er relevant, samt konklusioner og henstillinger fra relevante internationale organisationer og netværk, herunder Europarådets organer såsom Europarådets Sammenslutning af Stater mod Korruption (Greco) og Venedigkommissionen, navnlig dens liste over retsstatskriterier, og de europæiske netværk af højesteretter og domstolsadministrationer. Hvis det er nødvendigt for at udarbejde en grundig kvalitativ vurdering vil Kommissionen kunne høre Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder og Venedigkommissionen.

⁽¹¹⁾ Sag C-64/16, præmis 32-36.

⁽¹²⁾ Sag C-64/16, præmis 40-41.

- (17) Denne forordnings foranstaltninger er især nødvendige i tilfælde, hvor andre procedurer fastsat i EU-lovgivningen ikke muliggør en mere effektiv beskyttelse af Unionens budget. Unionens finansielle lovgivning og de gældende sektorspecifikke og finansielle regler indeholder flere muligheder for at beskytte Unionens budget, herunder afbrydelser, suspensioner eller finansielle korrektioner, der er forbundet med uregelmæssigheder eller alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemer. De foranstaltninger, der skal vedtages i tilfælde af tilsidesættelser af retsstatsprincippet, og proceduren for vedtagelse af sådanne foranstaltninger bør fastlægges. Sådanne foranstaltninger bør omfatte suspension af betalinger og forpligtelser, suspension af udbetaling af trancher eller førtidig tilbagebetaling af lån, nedsættelse af finansiering i henhold til eksisterende forpligtelser og et forbud mod indgåelse af nye forpligtelser med modtagere eller indgåelse af nye aftaler om lån eller andre instrumenter med sikkerhedsstillelse over Unionens budget.
- (18) Proportionalitetsprincippet bør finde anvendelse ved bestemmelsen af de foranstaltninger, der skal vedtages, idet der navnlig tages hensyn til situationens alvor, den tid, der er gået, siden den pågældende adfærd blev indledt, adfærdens varighed og gentagelse, hensigten, i hvilket omfang den berørte medlemsstat samarbejder for at bringe tilsidesættelserne af retsstatsprincippet til ende og konsekvenserne for den forsvarlige økonomiske forvaltning af Unionens budget eller for Unionens finansielle interesser.
- (19) Det er afgørende, at slutmodtageres og tilskudsmodtageres berettigede interesser beskyttes på behørig vis, når der vedtages foranstaltninger i tilfælde af tilsidesættelser af retsstatsprincippet. Når Kommissionen overvejer, hvilke foranstaltninger der skal vedtages, bør den tage hensyn til deres potentielle virkning på slutmodtagere og tilskudsmodtagere. I betragtning af at betalinger under delt forvaltning fra Kommissionen til medlemsstaterne er retligt uafhængige af betalinger fra nationale myndigheder til tilskudsmodtagere, bør passende foranstaltninger i henhold til denne forordning ikke anses for at påvirke tilgængeligheden af finansiering af betalinger til tilskudsmodtagere i overensstemmelse med de betalingsfrister, der er fastsat i de gældende sektorspecifikke og finansielle regler. Afgørelser, der vedtages i henhold til denne forordning, og forpligtelser over for slutmodtagere og tilskudsmodtagere, der er fastsat i denne forordning, er en del af gældende EU-ret med hensyn til gennemførelse af finansiering ved delt forvaltning. De medlemsstater, der er berørt af foranstaltningerne, bør regelmæssigt aflægge rapport til Kommissionen om overholdelsen af deres forpligtelser over for slutmodtagere og tilskudsmodtagere. Aflæggelse af rapporter om overholdelse af de betalingsforpligtelser over for tilskudsmodtagere, der er fastsat i de gældende sektorspecifikke og finansielle regler, bør gøre det muligt for Kommissionen at kontrollere, at afgørelser i henhold til denne forordning ikke på nogen måde, hverken direkte eller indirekte, indvirker på betalinger, der skal foretages i henhold til de gældende sektorspecifikke og finansielle regler.

For at styrke beskyttelsen af slutmodtagerne og tilskudsmodtagerne bør Kommissionen stille oplysninger og rådgivning til rådighed via et websted eller en internetportal sammen med passende værktøjer til at underrette Kommissionen om enhver overtrædelse af offentlige enheders og medlemsstaters retlige forpligtelse til at fortsætte med at foretage betalinger efter vedtagelsen af foranstaltninger i henhold til denne forordning. Kommissionen bør følge op på sådanne oplysninger for at kontrollere, om de gældende regler, navnlig artikel 63, artikel 68, stk. 1, litra b), og artikel 98 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl- og Migrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for grænseforvaltning og visa ⁽¹³⁾, er overholdt. Hvor det er nødvendigt for at sikre, at ethvert af offentlige enheder eller medlemsstater skyldigt beløb effektivt betales til slutmodtagere og tilskudsmodtagere, bør Kommissionen inddrive de udbetalte beløb eller, hvor det er hensigtsmæssigt, foretage en finansiell korrektion ved at nedsætte EU-støtten til et program i overensstemmelse med de gældende sektorspecifikke og finansielle regler.

- (20) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning og i betragtning af betydningen af de finansielle virkninger af de foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne forordning, bør Rådet, der bør handle efter forslag fra Kommissionen, tillægges gennemførelsesbeføjelser.

⁽¹³⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

- (21) Kommissionen bør, før den fremsætter forslag til vedtagelse af en foranstaltning i henhold til denne forordning, meddele den berørte medlemsstat, hvorfor den finder, at der i den berørte medlemsstat kan være tale om en tilsidesættelse af retsstatsprincippet. Kommissionen bør straks underrette Europa-Parlamentet og Rådet om enhver sådan meddelelse og om dens indhold. Den berørte medlemsstat bør have mulighed for at fremsætte sine bemærkninger. Kommissionen bør tage disse bemærkninger i betragtning.
- (22) Ved fastsættelse af tidsfrister i overensstemmelse med denne forordning for den berørte medlemsstat bør Kommissionen tage hensyn navnlig til den mængde af oplysninger, der er blevet givet og anmodet om, kompleksiteten af de relevante kendsgerninger og vurderingen heraf samt den berørte medlemsstats administrative kapacitet.
- (23) Hvor Kommissionen efter at have analyseret den berørte medlemsstats bemærkninger mener, at betingelserne for vedtagelse af foranstaltninger er opfyldt, bør den forelægge Rådet et forslag om vedtagelse af passende foranstaltninger. Rådet bør reagere på Kommissionens forslag om at vedtage passende foranstaltninger ved hjælp af en gennemførelsesafgørelse inden for en periode på en måned, som undtagelsesvis kan forlænges med højst to yderligere måneder. Med henblik på at sikre at Rådet træffer en afgørelse inden for disse tidsfrister, bør Kommissionen gøre den mest hensigtsmæssige brug af sine rettigheder i henhold til artikel 237 i TEUF og Rådets forretningsorden ⁽¹⁴⁾.
- (24) Efter vedtagelsen af foranstaltninger i henhold til denne forordning bør Kommissionen regelmæssigt overvåge situationen i den berørte medlemsstat. Kommissionen bør foretage en revurdering af situationen, når den berørte medlemsstat vedtager nye afhjælpende foranstaltninger og under alle omstændigheder senest et år efter vedtagelsen af foranstaltningerne.
- (25) Rådet bør på forslag af Kommissionen ophæve foranstaltninger, der har en opsættende virkning, hvis der i tilstrækkelig grad er blevet rettet op på den situation, der førte til indførelsen af de pågældende foranstaltninger.
- (26) Proceduren for vedtagelse og ophævelse af foranstaltninger bør respektere principperne om objektivitet, ikkeforskelsbehandling og ligebehandling af medlemsstaterne og bør gennemføres ud fra en upartisk og evidensbaseret tilgang. Hvis den berørte medlemsstat undtagelsesvis mener, at der sker alvorlige tilsidesættelser af disse principper, kan den anmode formanden for Det Europæiske Råd om at forelægge sagen på det næste Europæiske Råd. I sådanne undtagelsestilfælde bør der ikke træffes afgørelse om foranstaltningerne, før Det Europæiske Råd har drøftet sagen. Denne procedure bør som regel ikke vare mere end tre måneder, efter at Kommissionen har forelagt sit forslag for Rådet.
- (27) Kommissionen bør holde Europa-Parlamentet underrettet om alle foranstaltninger, der foreslås, vedtages og ophæves i henhold til denne forordning.
- (28) Kommissionen bør aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning. Når Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, bør den ud over effektiviteten af de vedtagne foranstaltninger overveje den samlede effektivitet af den procedure, der er fastlagt i denne forordning, og dette instruments komplementaritet med andre instrumenter.
- (29) Denne forordning bør ikke berøre EPPO's kompetence eller forpligtelserne for de medlemsstater, som ikke deltager i det forstærkede samarbejde etableret ved Rådets forordning (EU) 2017/1939 ⁽¹⁵⁾ —

⁽¹⁴⁾ Rådets afgørelse 2009/937/EU af 1. december 2009 om vedtagelse af Rådets forretningsorden (EUT L 325 af 11.12.2009, s. 35).

⁽¹⁵⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter de regler, der er nødvendige for at beskytte Unionens budget i tilfælde af tilsidesættelser af retsstatsprincippet i medlemsstaterne.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »retsstatsprincippet«: den EU-værdi, der er nedfældet i artikel 2 i TEU. Det omfatter principperne om legalitet, der indebærer en gennemsigtig, ansvarlig, demokratisk og pluralistisk lovgivningsproces, retssikkerhed, forbud mod vilkårlighed i den offentlige forvaltning, effektiv retsbeskyttelse, herunder adgang til domstolsprøvelse ved uafhængige og upartiske domstole, også med hensyn til grundlæggende rettigheder, magtens deling, ikkeforskelsbehandling og lighed for loven. Retsstatsprincippet forstås under hensyntagen til Unionens øvrige værdier og principper, der er nedfældet i artikel 2 i TEU
- b) »offentlig enhed«: en offentlig myndighed på ethvert niveau, herunder nationale, regionale og lokale myndigheder, samt medlemsstatsorganisationer som omhandlet i artikel 2, nr. 42), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁶⁾ (»finansforordningen«).

Artikel 3

Tilsidesættelser af retsstatsprincippet

Med henblik på denne forordning kan følgende være tegn på tilsidesættelser af retsstatsprincippet:

- a) at bringe retsvæsenets uafhængighed i fare
- b) at undlade at forhindre, korrigere eller sanktionere vilkårlige eller ulovlige afgørelser truffet af offentlige myndigheder, herunder retshåndhævende myndigheder, at tilbageholde finansielle og menneskelige ressourcer til skade for deres korrekte funktionsmåde eller at undlade at sikre fravær af interessekonflikter
- c) at begrænse adgangen til og effektiviteten af retsmidler, herunder gennem restriktive procedureregler og manglende opfyldelse af retsafgørelser, eller at begrænse effektiv efterforskning, retsfulgning eller sanktionering af overtrædelser af lovgivningen.

Artikel 4

Betingelser for vedtagelse af foranstaltninger

1. Der skal træffes passende foranstaltninger, hvor det i overensstemmelse med artikel 6 konstateres, at tilsidesættelser af retsstatsprincippet i en medlemsstat påvirker eller udgør en alvorlig risiko for at påvirke den forsvarlige økonomiske forvaltning af Unionens budget eller beskyttelsen af Unionens finansielle interesser på en tilstrækkelig direkte måde.

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

2. Med henblik på denne forordning skal tilsidesættelser af retsstatsprincippet vedrøre et eller flere af følgende:
- a) den korrekte funktion af de myndigheder, der gennemfører Unionens budget, herunder lån og andre instrumenter med sikkerhedsstillelse over Unionens budget, navnlig i forbindelse med offentlige udbuds- eller tilskudsprocedurer
 - b) den korrekte funktion af de myndigheder, der foretager finansiel kontrol, overvågning og revision, og af effektive og gennemsigtige systemer for finansiel forvaltning og ansvarlighed
 - c) den korrekte funktion af efterforskende og retsforfølgende myndigheder i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af svig, herunder skattesvig, korruption og andre overtrædelser af EU-retten i forbindelse med gennemførelsen af Unionens budget eller med beskyttelsen af Unionens finansielle interesser
 - d) effektiv domstolsprøvelse udøvet af uafhængige domstole af de i litra a), b) og c) omhandlede myndigheders handlinger eller undladelser
 - e) forebyggelse og sanktionering af svig, herunder skattesvig, korruption og andre overtrædelser af EU-retten i forbindelse med gennemførelsen af Unionens budget eller med beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og nationale domstoles eller administrative myndigheders indførelse af virkningsfulde og afskrækkende sanktioner over for modtagere
 - f) tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalte midler
 - g) effektivt og rettidigt samarbejde med OLAF og, under forudsætning af den berørte medlemsstats deltagelse, med EPPO i forbindelse med deres efterforskninger eller retsforfølgninger i henhold til de gældende EU-retsakter i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde
 - h) andre situationer eller anden adfærd fra myndigheders side, som er relevant(e) i forbindelse med den forsvarlige økonomiske forvaltning af Unionens budget eller beskyttelsen af Unionens finansielle interesser.

Artikel 5

Foranstaltninger til beskyttelse af Unionens budget

1. Forudsat at betingelserne i denne forordnings artikel 4 er opfyldt, kan der vedtages en eller flere af følgende passende foranstaltninger efter proceduren i denne forordnings artikel 6:
- a) hvor Kommissionen gennemfører Unionens budget ved direkte eller indirekte forvaltning i henhold til finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra a) og c), og hvor modtageren er en offentlig enhed:
 - i) en suspension af betalinger eller af gennemførelsen af den retlige forpligtelse eller en ophævelse af den retlige forpligtelse i henhold til artikel 131, stk. 3, i finansforordningen
 - ii) et forbud mod indgåelse af nye retlige forpligtelser
 - iii) en fuldstændig eller delvis suspension af udbetaling af trancher eller en førtidig tilbagebetaling af lån med sikkerhedsstillelse over Unionens budget
 - iv) en suspension eller reduktion af den økonomiske fordel i henhold til et instrument med sikkerhedsstillelse over Unionens budget
 - v) et forbud mod indgåelse af nye aftaler om lån eller andre instrumenter med sikkerhedsstillelse over Unionens budget
 - b) hvor Kommissionen gennemfører Unionens budget ved delt forvaltning med medlemsstaterne i henhold til finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra b):
 - i) en suspension af godkendelsen af et eller flere programmer eller en ændring deraf
 - ii) en suspension af forpligtelser
 - iii) en nedsættelse af forpligtelser, herunder gennem finansielle korrektioner eller overførsler til andre udgiftsprogrammer
 - iv) en reduktion i forfinansiering
 - v) en afbrydelse af betalingsfrister
 - vi) en suspension af betalinger.

2. Medmindre afgørelsen om vedtagelse af foranstaltningerne fastsætter andet, berører indførelsen af passende foranstaltninger ikke de i stk. 1, litra a), omhandlede offentlige enheders eller de i stk. 1, litra b), omhandlede medlemsstaters forpligtelser til at gennemføre det program eller den fond, der berøres af foranstaltningen, navnlig ikke de forpligtelser, som de har over for slutmodtagere eller tilskudsmodtagere, herunder forpligtelsen til at foretage betalinger i henhold til denne forordning og de relevante sektorspecifikke eller finansielle regler. Når EU-midler gennemføres ved delt forvaltning, aflægges medlemsstater, der er berørt af foranstaltninger vedtaget i medfør af denne forordning, rapport til Kommissionen om deres overholdelse af disse forpligtelser hver tredje måned efter vedtagelsen af foranstaltningerne.

Kommissionen kontrollerer, om gældende ret er overholdt, og træffer om nødvendigt alle passende foranstaltninger til at beskytte Unionens budget i overensstemmelse med sektorspecifikke og finansielle regler.

3. De foranstaltninger, der træffes, skal være forholdsmæssige. De fastsættes i lyset af den faktiske eller potentielle indvirkning af tilsidesættelserne af retsstatsprincippet på den forsvarlige økonomiske forvaltning af Unionens budget eller Unionens finansielle interesser. Der tages behørigt hensyn til arten, varigheden, alvoren og omfanget af tilsidesættelserne af retsstatsprincippet. Foranstaltningerne skal så vidt muligt være rettet mod de EU-tiltag, der berøres af tilsidesættelserne.

4. Kommissionen stiller oplysninger og vejledning til rådighed til fordel for slutmodtagere eller tilskudsmodtagere om de i stk. 2 omhandlede forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne, via et websted eller en internetportal. Kommissionen stiller desuden på samme websted eller internetportal egnede værktøjer til rådighed for slutmodtagere eller tilskudsmodtagere med henblik på at underrette Kommissionen om enhver overtrædelse af disse forpligtelser, som efter disse endelige modtageres eller støttemodtageres mening påvirker dem direkte. Dette stykke anvendes på en måde, der sikrer beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten, i overensstemmelse med principperne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 ⁽¹⁷⁾. Oplysninger fra slutmodtagere eller tilskudsmodtagere i henhold til dette stykke ledsages af bevis for, at den pågældende slutmodtager eller tilskudsmodtager har indgivet en formel klage til den relevante myndighed i den berørte medlemsstat.

5. På grundlag af oplysningerne fra slutmodtagerne eller tilskudsmodtagerne i overensstemmelse med denne artikels stk. 4 gør Kommissionen sit yderste for at sikre, at ethvert beløb, som skal betales af offentlige enheder eller medlemsstater som omhandlet i denne artikels stk. 2, faktisk betales til slutmodtagerne eller tilskudsmodtagerne i overensstemmelse med navnlig artikel 63, artikel 68, stk. 1, litra b), og artikel 98 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl- og Migrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for grænseforvaltning og visa.

Artikel 6

Procedure

1. Hvor Kommissionen finder, at den har rimelige grunde til at antage, at betingelserne i artikel 4 er opfyldt, sender den, medmindre den mener, at andre procedurer fastsat i EU-lovgivningen vil gøre det muligt at beskytte Unionens budget mere effektivt, en skriftlig meddelelse herom til den berørte medlemsstat, hvori den redegør for de faktuelle elementer og specifikke forhold, på hvilke den baserede sine konstateringer. Kommissionen underretter straks Europa-Parlamentet og Rådet om enhver sådan meddelelse og om dens indhold.

2. I lyset af de oplysninger, der er modtaget i henhold til stk. 1, kan Europa-Parlamentet invitere Kommissionen til en struktureret dialog om dens konstateringer.

3. Ved vurderingen af, om betingelserne i artikel 4 er opfyldt, tager Kommissionen hensyn til relevante oplysninger fra tilgængelige kilder, herunder afgørelser, konklusioner og henstillinger fra EU-institutioner, andre relevante internationale organisationer og andre anerkendte institutioner.

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

4. Kommissionen kan anmode om yderligere oplysninger, som den har brug for til at foretage den i stk. 3 omhandlede vurdering, både før og efter at have sendt den skriftlige meddelelse i henhold til stk. 1.
5. Den berørte medlemsstat forelægger de nødvendige oplysninger og kan fremsætte bemærkninger til konstateringerne indeholdt i den meddelelse, der er omhandlet i stk. 1, inden for en frist, der skal fastsættes af Kommissionen, og som skal være på mindst en måned og ikke længere end tre måneder regnet fra datoen for meddelelsen af konstateringerne. I sine bemærkninger kan medlemsstaten foreslå, at der vedtages afhjælpende foranstaltninger som reaktion på konstateringerne indeholdt i Kommissionens meddelelse.
6. Kommissionen tager hensyn til de modtagne oplysninger og alle bemærkninger fra den berørte medlemsstat samt tilstrækkeligheden af eventuelle afhjælpende foranstaltninger, der er foreslået, når den beslutter, hvorvidt den vil fremsætte et forslag til en gennemførelsesafgørelse om passende foranstaltninger. Kommissionen foretager sin vurdering inden for en vejledende frist på en måned fra modtagelsen af eventuelle oplysninger fra den berørte medlemsstat eller af dens bemærkninger eller, når der ikke er modtaget nogen oplysninger eller bemærkninger, fra udløbet af fristen fastsat i henhold til stk. 5, og under alle omstændigheder inden for en rimelig frist.
7. Agter Kommissionen at forelægge et forslag i medfør af stk. 9, giver den forinden forelæggelsen medlemsstaten lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, navnlig for så vidt angår de påtænkte foranstaltningers forholdsmæssighed, inden for en måned.
8. Ved vurdering af forholdsmæssigheden af de foranstaltninger, der skal træffes, tager Kommissionen hensyn til de oplysninger og den vejledning, der er omhandlet i stk. 3.
9. Hvor Kommissionen finder, at betingelserne i artikel 4 er opfyldt, og at de afhjælpende foranstaltninger, som medlemsstaten eventuelt måtte have foreslået i henhold til stk. 5, ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til konstateringerne indeholdt i Kommissionens meddelelse, forelægger den Rådet et forslag til en gennemførelsesafgørelse om passende foranstaltninger inden for en måned fra modtagelsen af medlemsstatens bemærkninger eller, hvis der ikke er fremsat bemærkninger, uden unødigt ophold og under alle omstændigheder inden for en måned fra fristen i stk. 7. I forslaget anføres de specifikke grunde og den dokumentation, som Kommissionen har lagt til grund for sine konstateringer.
10. Rådet vedtager den i denne artikels stk. 9 omhandlede gennemførelsesafgørelse inden for en måned fra modtagelsen af Kommissionens forslag. I undtagelsestilfælde kan fristen for vedtagelsen af gennemførelsesafgørelsen forlænges med højst to måneder. Med henblik på at sikre en rettidig afgørelse gør Kommissionen brug af sine rettigheder i henhold til artikel 237 i TEUF, hvor den finder det hensigtsmæssigt.
11. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre Kommissionens forslag og vedtage den ændrede tekst ved hjælp af en gennemførelsesafgørelse.

Artikel 7

Ophævelse af foranstaltninger

1. Den berørte medlemsstat kan til enhver tid vedtage nye afhjælpende foranstaltninger og forelægge Kommissionen en skriftlig meddelelse med dokumentation for, at betingelserne i artikel 4 ikke længere er opfyldt.
2. På anmodning af den berørte medlemsstat eller på eget initiativ og senest et år efter Rådets vedtagelse af foranstaltninger foretager Kommissionen en revurdering af situationen i den berørte medlemsstat under hensyntagen til enhver dokumentation, der er forelagt af den berørte medlemsstat, samt af tilstrækkeligheden af eventuelle nye afhjælpende foranstaltninger vedtaget af den berørte medlemsstat.

Finder Kommissionen, at betingelserne i artikel 4 ikke længere er opfyldt, forelægger den Rådet et forslag til en gennemførelsesafgørelse om ophævelse af de vedtagne foranstaltninger.

Finder Kommissionen, at den situation, der førte til vedtagelsen af foranstaltninger, er delvis afhjulpel, forelægger den Rådet et forslag til en gennemførelsesafgørelse om tilpasning af de vedtagne foranstaltninger.

Finder Kommissionen, at den situation, der førte til vedtagelsen af foranstaltninger, ikke er afhjulpet, retter den en begrundet afgørelse til den berørte medlemsstat og underretter Rådet herom.

Når den berørte medlemsstat forelægger en skriftlig meddelelse i henhold til stk. 1, forelægger Kommissionen sit forslag eller vedtager sin afgørelse inden for en måned efter modtagelsen af meddelelsen. Denne periode kan forlænges i behørigt begrundede tilfælde, og i så fald underretter Kommissionen straks den berørte medlemsstat om begrundelsen for forlængelsen.

Proceduren i artikel 6, stk. 3, 4, 5, 6, 9, 10 og 11, finder tilsvarende anvendelse, alt efter hvad der er relevant.

3. Hvor foranstaltninger vedrørende suspensionen af godkendelsen af et eller flere programmer eller ændringer deraf, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), nr. i), ophæves, eller når suspensionen af forpligtelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), nr. ii), ophæves, opføres beløb svarende til de suspenderede forpligtelser på Unionens budget, jf. dog artikel 5 i Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 ⁽¹⁸⁾. Suspenderede forpligtelser for år n må ikke opføres på budgettet efter år n+2.

Artikel 8

Underretning af Europa-Parlamentet

Kommissionen underretter omgående Europa-Parlamentet om alle foranstaltninger, der foreslås, vedtages eller ophæves i henhold til artikel 5, 6 og 7.

Artikel 9

Rapportering

Kommissionen aflægger senest den 12. januar 2024 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning, navnlig om effektiviteten af de vedtagne foranstaltninger.

Artikel 10

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2020.

På Europa-Parlamentets vegne

D. M. SASSOLI

Formand

På Rådets vegne

M. ROTH

Formand

⁽¹⁸⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (se side 11 i denne EUT).